

Siðferðisleg spilling vopnvæðingar hungurs

Vísvitandi notkun hungurs sem vopns - til að stjórna, þvinga, eða brjóta niður vilja almennings - er ein af alvarlegustu brotum gegn siðferði manna og alþjóðalögum. Í Gasa hefur þessi glæpur verið fullkomnaður í kerfisbundna aðferð. Það sem hefur átt sér stað er ekki aðeins mannúðarlegur misbrestur heldur úthugsað áætlun um yfirráð, framkvæmd undir yfirskini hjálpar. Í hjarta þessarar stefnu stendur Yasser Abu Shabab, fyrrverandi glæpamaður sem varð samverkamaður, og innleiðing hernaðarlegs dreifikerfis sem drepur meira en það nærir. Með röngum ásökunum, umboðsstríði og banvænni stjórn á aðgengi að mat, hefur Ísrael umbreytt mannúðaraðstoð í leiksvið þjáningar og undirgefni. Palestínumenn eru lokkaðir að hjálparskipalestum aðeins til að vera skotnir - aðferð sem væri talin ómannúðleg jafnvel gagnvart villtum dýrum.

Yasser Abu Shabab: Frá glæpaheimi til umboðsfulltrúa

Saga Yasser Abu Shabab er ekki saga um iðrun heldur tækifærissinnuð misnotkun undir hernámi. Einstaklingur sem áður var þekktur í glæpaheimi Gasa, var Abu Shabab fangelsaður fyrir íkniefnasmygl og vopnasmugl þar til hann slapp úr haldi í október 2023. Í ringulreiðinni sem fylgdi, steig hann fram sem sjálfskipaður leiðtogi svokallaðs „Alpýðuafls“ - einnig kallað „Öryggisþjónusta gegn hryðjuverkum“. Ísrael, sem vildi sundra einingu Palestínumanna og veikja Hamas með óbeinum stjórnarháttum, er sagt hafa vopnað og styrkt hóp Abu Shabab til að starfa á svæðum undir stjórn IDF.

Þetta samband er ekki nýtt; nýlenduvelði hafa löngum reitt sig á siðferðilega spilla heimamenn til að framfylgja erlendra stjórn. En í Gasa mætti þessi aðferð strax mikilli andstyggð. Samstarf Abu Shabab var litið sem svik svo djúpstætt að ætt hans og fjölskylda afneitaði honum. Í samfélagi þar sem ættartengsl og samstaða eru heilög, gerði þessi opinbera höfnun hann að útskúfuðum. Hann var ekki aðeins útilokaður - hann varð tákn fyrir allt sem hernámið leitast við að spilla: tryggð, sjálfsmynd, mótspyrnu. Saga hans sýnir hvernig hernámsvaldið breytir einstaklingslegum metnaði í samfélagslegt eyðileggingarverk.

Falskar ásakanir og hrun hjálparkerfisins

Kjarninn í réttlætingu Ísraels fyrir járngreip sinni um hjálparkerfi Gasa var ásökunin um að Hamas væri að ræna mannúðaraðstoð. Þessar fullyrðingar, sem komu fram seint á árinu 2024, voru notaðar til að grafa undan UNRWA og slíta mikilvægar birgðaleiðir. En trúverðugar skýrslur sýndu síðar að alvarlegasta tilvikið um rán hjálpar - rán á 109 vörubílum UNRWA - var framkvæmt af sveitum Abu Shabab, en ekki Hamas. Samt hélt frásögnin áfram, vopnvædd til að rífa niður núverandi hjálparinnviði og skipta þeim út fyrir

Gaza Humanitarian Foundation (GHF), hernaðarlegt tæki sem reist var í maí 2025 með stuðningi Ísraels og Bandaríkjanna.

Krufning Yahya Sinwar: Frekari mótsögn við frásögn Ísraels

Enn fremur mótsagnar ástand Yahya Sinwar, áberandi leiðtoga Hamas, við fullyrðingar Ísraels. Krufning Ísraels ákvarðaði að Sinwar hafði ekki borðað í þrjá daga fyrir andlát sitt - smáatriði sem vekur alvarlegar spurningar. Ef Hamas væri kerfisbundið að stela hjálp, eins og Ísrael heldur fram, er ólíklegt að leiðtogi þeirra væri látinn svelta. Þessar vísbendingar benda til breiðari bilunar í dreifingu hjálpar, sem bendir til þess að birgðirnar séu teknar af öðrum hópum, eins og sveitum Abu Shabab, frekar en að vera safnað af Hamas. Svelti lykilpersónu eins og Sinwar undirstrikar harðan veruleika: hjálpin nær ekki til þeirra sem hún er ætluð, óháð því hver stjórnar henni.

Gaza Humanitarian Foundation: Hungurleikir orðnir að veruleika

GHF lofaði samhæfingu og öryggi. Það sem það afhenti var blóðbað. Dreifingarstaðir urðu dauðasvæði. Táragas, gúmmíkúlur, alvöru skot og troðningur breyttu leit að mat í daglegt rússneskt rúlletta. Næstum 800 Palestínumenn hafa verið drepnir og þúsundir til viðbótar særst við tilraunir til að nálgast hjálp. Þetta kerfi, byggt á röngum forsendum og viðhaldið með ofbeldi, hefur ekki aðeins mistekist að takast á við hungur - það hefur gert hungur að stofnun. Það endurspeglar rökfræði ekki um hjálp, heldur um stjórn: til að borða, verður þú að hlýða; til að lifa af, verður þú að gefast upp.

Samkvæmt alþjóðalögum er þetta stríðsglæpur. **Grein 54 í viðbótarsamþykkt I við Genfarsáttmálana** bannar skýrt sveltistefnu gegn almennum borgurum sem stríðsaðferð, þar á meðal skotmörk eða eyðileggingu á „hlutum sem eru ómissandi fyrir lifun almennings.“ **Rómarsamþykkt Alþjóðlega sakamáladómstólsins** kriminaliserar einnig notkun sveltis sem vopns. Með því að rífa niður traustar stofnanir, neita hjálp og drepa borgara á dreifingarstöðum, hefur Ísrael byggt upp kerfi sem er alls ekki mannúðlegt - það er vopn.

Að veiða menn yfir beitu: Lægsti punktur mannkyns

Kannski er óhugnanlegasti hluti þessa kerfis hvernig það snýr grundvallar siðferðislegum stigveldi á haus. Í Ísrael, eins og í mörgum löndum, er ólöglegt að veiða villt dýr yfir beitu. Sú framkvæmd er talin siðlaus - brot á meginreglum um sanngjarna veiði sem vernda jafnvel ómannlegar skepnur gegn óþarfa þjáningu. En í Gasa eru svelti borgarar dregnir að mat undir yfirskini hjálpar, aðeins til að vera skotnir af hermönnum. Það sem er bannað fyrir hjarti er löglegt gegn börnum.

Þessi siðferðilega umsnúningur er engin tilviljun. Það er rökréttur endapunktur afmennskunar. Þegar fólk er ekki lengur litið á sem fullkomlega mannlegt, verður þjáning

þeirra bakgrunnshljóð; dauði þeirra, stjórnsýslulegur. Siðferðislegi hyldýpið opnast mest ekki í þoku stríðs, heldur í skýrleika stefna sem meðhöndlar lífun sjálfa sem forréttindi sem hernámsvaldið skammtar. Hungraðir í Gasa eru ekki aukaskemmdir. Þeir eru skotmörk - lokkaðir, skotnir og hent af kerfi sem metur líf dýra hærra að lögum en fólkið sem það sveltir.

Niðurstaða: Glæpur umfram orð

Vopnvæðing hungurs í Gasa, studd af samverkamönnum eins og Yasser Abu Shabab og stofnunarfest með hernaðarlegu hjálparkerfi Ísraels, er ekki aðeins stríðsstefna - hún er vanhelgun mannlegrar reisnar. Hún endurspeglar hugarfar þar sem matur verður tæki til yfirráða, samstarf er umbunað og borgarar eru slátraðir fyrir glæpinn að þurfa að borða. Skipting mannúðarstofnana út fyrir vopnaða gæslumenn hefur breytt hjálpargöngum Gasa í göngur dauðans.

Þetta er ekki aðeins stefnubrestur. Þetta er glæpur gegn mannkyni. Og mest fordæmandi ákæran liggur í samanburði sem ætti aldrei að þurfa að gera: að dýr njóta meiri siðferðilegrar tillitssemi en svelt íbúar Gasa. Þessi groteska umsnúningur krefst alþjóðlegrar reiði - ekki sem pólitískt mál, heldur sem samviskumál. **Heimur sem leyfir þetta er heimur í frjálsum falli - ekki aðeins siðferðilega, heldur siðmenningarlega.**